

ת"פ 46962/01/18 - מדינת ישראל נגד חמזה חטיב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 46962-01-18 מדינת ישראל נ' חטיב(עציר)

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י פמ"י פלילי
	נגד
	חמזה חטיב (עציר)
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד מחמד מחמוד
הנאשם	

גזר דין

כתב האישום

הנאשם שלפניי הורשע על-פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של התפרעות (לפי סעיף 152 לחוק העונשין, התשל"ז-1977) וניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות [לפי סעיפים 25 + 274(1)-(3) לחוק העונשין]. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 12.1.2018 בשעה 15:00 לערך אירעה התפרעות באזור אבו דיס ליד חומת הביטחון, שבה נכחו כ-40 מתפרעים, ביניהם הנאשם. אלו יידו אבנים, גולות ובקבוקי תבערה לעבר כוחות הביטחון ששהו במקום וכמו כן עשו שימוש ברוגטקות, כשרובם היו רעולי פנים. במהלך ההתפרעות יידה הנאשם אבן באמצעות רוגטקה לעבר כוחות הביטחון ממרחק כ-100 מטרים ממנו כשאלו ניסו לפזר את ההמון.

הנאשם

מדובר בנאשם כבן 39, נשוי ואב לארבעה ילדים, שעבד טרם מעצרו לפרנסת משפחתו. לחובתו הרשעה מבית המשפט הצבאי משנת 2002 בעבירות דומות לרבות יידוי בקת"ב, בגינה ריצה עונש מאסר בן 38 חודשים.

הנאשם עצור מיום 12.1.2018 ועד היום.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה טוענת כי יש לקבוע מתחם שבין 15 חודשי מאסר ל-30 חודשים לנוכח פסיקה שהוגשה. לדעתה, יש להטיל על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס משמעותי והתחייבות. בעמדתה זו נתנה המאשימה משקל לחומרת האירוע, הצורך בהחמרת ענישה ועברו הרלבנטי של הנאשם וזאת לחומרה, ולקולא שיקללה את הודאתו.

מאידך, הסניגור טוען כי אין דינה של התפרעות באבו דיס ליד גדר ההפרדה, לבין התפרעות בירושלים גופא וזאת מבלי להמעיט מחומרת המעשה. כמו כן סבר הסניגור כי ההפניה לפסיקה אליה היפנתה המאשימה אינה נכונה. לדעת הסניגור יש לקבוע מתחם שבין 6 - 15 חודשי מאסר ולהטיל עונש שלא יעלה על 8 חודשים.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך של שמירה על שלום גופו ונפשו של אדם, שמירה על ביטחון הפרט וביטחון הציבור, והשמירה על כוחות הביטחון, הפועלים למען כלל הציבור יומם ולילה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: הצטיידותו של הנאשם ברוגטקה מלמדת על תכנון וחבירתו של הנאשם לאחרים בתוך אירוע חמור של הפרת סדר ע"י משתתפים רבים מלמדת על חומרת האירוע; מצד אחד ידוי אבן ברוגטקה נועד לדייק את הפגיעה ולהשיא את תוצאתה השלילית. מצד שני מדובר במרחק ניכר של כ-100 מטרים כך שלא ברור הנזק שעלול היה להיגרם בנסיבות אלו; בפועל לא נגרם נזק לרכוש או לנפש; הנאשם מתקרב לשנתו הארבעים והוא אב לילדים - היה עליו להימנע מן המעשה הפסול ומצופה היה שיפעיל שיקול דעת של אדם בוגר ולא כזה המאפיין צעירים קלי דעת.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת - לרוב מוטלים עונשי מאסר ממשיים שאינם פוחתים מ-5 חודשים. בהקשר זה מפנה לעפ"ג (י-ם) 3148-02-16 מ"י נ' ג'ועבה (מיום 24.2.2016), שם נקבע מתחם שבין 8 ל-20 חודשים בנסיבות של התפרעות חמורה בהר-הבית, תוך שהנאשם שם ידה מספר אבנים בעודו רעול פנים כשבהתפרעות נפגעו שוטרים; עפ"ג (י-ם) 30191-02-15 מ"י נ' אגרוף (31.3.2015), שם נקבע בנסיבות של התפרעות מאסיבית בהר הבית מתחם שבין 7 ל-11 חודשי מאסר ונגזרו בפועל 11 חודשים לאדם בעל עבר פלילי ותנאי (העונש שנגזר לא כלל את המאסר המותנה שהופעל); עפ"ג (י-ם) 21523-08-15 מ"י נ' ענאתי (מיום 14.10.2015), שם נקבע מתחם ענישה של בין 6 ל-15 חודשי מאסר בנסיבות של זריקת שתי אבנים בהתפרעות בעיר העתיקה, והעונש הוחמר ל-6 חודשי מאסר בפועל. אימצתי מתחם זה בתיק שנסיבותיו דומות - ת"פ 17526-04-17 מ"י נ' בדר (מיום 10.9.2017) שם גזרתי על נאשם 10 חודשי מאסר בפועל, שהיה לו עבר פלילי במעשים דומים. ביום 20.3.2018 הטלתי 10 חודשי מאסר על מי שהורשע בידוי שתי אבנים במהלך התפרעות שבה נפצעו שוטרים (ת"פ 59696-12-17 מ"י נ' אבראהים) על בסיס מתחם שבין 6 ל-15 חודשי מאסר. לאחרונה הטלתי 12 חודשי מאסר על נאשם בנסיבות חמורות יותר - ידוי אבנים וגולות ברוגטקה עם אחרים לעבר כוחות הביטחון - [ת"פ 39122-12-17 מ"י נ' ח'לאילה (מיום 29.3.2018)]. המאשימה שבה והיפנתה **לעניין נג'אר** [ע"פ 4324/16 נג'אר נ' מ"י (מיום 31.7.2016)] - כבר אמרתי שלדעתי,

ההפנייה אינה במקומה הואיל ומדובר בתיק שנדון בבית המשפט המחוזי כערכאה ראשונה והואיל והמתחם שם נקבע בשל הנסיבות השונות של אותו תיק.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על 6 עד 15 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הגם שהנאשם ריצה עונש מאסר לא קצר, היה זה לפני 15 שנה, ומאז הנאשם הפך לאב ולארבעה והוא המפרנס היחיד למשפחתו, ומכאן שמעצרו ומאסרו פוגעים בו ובעיקר במשפחתו; הנאשם הודה בשלב מוקדם וחסך את הזמן והמשאבים הכרוכים בניהול ההליך.

המיקום במתחם - לנוכח האמור, יש למקם את הנאשם מעל מחצית המתחם.

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו ;
- ב. 6 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם את העבירות בהן הורשע בתוך שלוש שנים מיום שחרורו;
- ג. קנס בסך 5,000 ₪, אשר ישולם החל מיום 1.1.2019, או שבועיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים ב-1 בכל בחודש. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי.
- ד. התחייבות בסך 10,000 ₪ שלא לעבור את העבירות בהן הורשע הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו או חודש מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

שב"ס ידאג להחתים כעת את הנאשם על ההתחייבות בטרם החזרתו לבית המעצר.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ב' אייר תשע"ח, 17 אפריל 2018, במעמד הצדדים.